

Književnost in umetnost.

„Zvonček“. List s podobami za slovensko mladino. Št. 3. Letnik I. Ta pod uredništvom E. Gangla izhajajoči izvrstni mladinski mesečnik ima v poslednji številki to-le vsebino: Pravljica o dečku in angelčku. Zložil Leon Poljak. — Sirotina pesem. Zložila Vida. — Uspavanka. Zložil Fran Žgur. — Pesem o domovini. Zložil Vuk Slavič. — Premagana izkušnja. Spisal Janko Leban. — Iz devete dežele. Pripoveduje Pavliha. — Ludoviček in skatlja. Spisal L. Černej. — Sami. Zložil L. Černej. — O kozi, zelju in volku. Priobčil Iv. Podgornik. — Slovanske pravljice. Priobčuje Nik. Vrhov. 3. Ladja na kopnem. — Oblaku. Zložila Kristina. — Zvezdi dve. Zložil Fr. Žgur. — Pouk in zabava: Rebus. — Drobtine za zabavo. — Obelisk. Ta številka ima štiri lepe podobe. Novim naročnikom so na razpolago še vse številke.

Odgovor na oceno knjige „Kranjska dežela“ v „Izvestjih“ deželne muzeja. Pred par dnevi šele mi je prišel v roko šesti zvezek „Izvestij muzejskega društva za Kranjsko“, v kojem ocenja g. A. Koblar mojo knjigo „Kranjska dežela“. Akoravno g. ocenjevalec v prvem delu svoje kritike jako pohvalno piše o tem mojem delu, vendar sem prisiljen odgovoriti na njegove opazke, koje je pristavil koncem svojega spisa. Te opazke se nanašajo le na zgodovinski del moje knjige.

Pred vsem mi očita g. ocenjevalec, da sem tempeljnov, posvečenih raznim bogovom, določil v deželi brez števila. — Toda določil jih nisem jaz, ampak določili so jih pred menoj že drugi, katerim se ni ugovarjalo. Naj navedem le to, kar je zapisanega o tem predmetu v znani knjigi „Oester-ung. Monarchie in Wort und Bild“: „Was die Religionsverhältnisse betrifft, so beziehen sich die meisten Ueberbleibsel des Cultus — Altäre und Votivsteine — auf römische Gottheiten, so auf Jupiter, Herkules, Neptun, Aesculap, Baccus, Ceres, Diana, Hekate, Luna, jedoch auch Localgottheiten wurden verehrt, wie Aecorna, Genius loci, Noreja, Sedatus, Silvanus; der Flussgott des Hauptstromes des Landes, Savus, und die Flussgöttin des Sannflusses, Adsaluta, erscheinen auf Votivsteinen längs der Save“... itd. — Dimitz pa v svoji „Geschichte Krains“ prav z imeni našteje več krajev, v kojih so se častila razna rimska božanstva. Ugovarjal mu ni nikdo.

Dalje piše g. ocenjevalec, da menim o znanih prazgodovinskih čolnih v ljubljanskem muzeju, da so bili tesani z bronastimi sekirami. — Toda ugovarjal tudi temu ni nikdo, ko je napisal to trditev sam kustos deželne muzeja, pokojni Dežman v knjigi: „Oester-ung. Mon.“ Tam stoji doslovno: „Vier an verschiedenen Stellen des Moors aufgefunden, aus einem Eichenstamm hergestellte Kähne sind mit Bronzebeilen behauen worden“. Dežman je pa bil svoj čas vendar najboljši poznavatelj kranjskih starin.

O tem, kako so naskakovali Rimci stari Metullum, mi ni porok samo bajkovec Trdina, ampak tudi drugi. Enako piše Dimitz: „Metullum allein, stark befestigt und mit 3000 streitbaren jungen Männern besetzt, widerstand heldenmüthig. Octavian ward beim Sturm zweimal verwundet, der beharrlichen Tapferkeit des Römers musste endlich die verzweiflungsvolle Hingebung weichen, mit welcher die Belagerten für ihren Heimatsherd kämpfen. In den Flammen der brennenden Stadt geben die Vertheidiger sich und den Ihrigen den Tod“. Kaj drugega niti Trdina niti jaz ne trdimo.

Očita mi dalje, da kot gotovo stvar pripovedujem, da je bila v Emoni škofija. — Sicer to trdijo vsi kranjski zgodovinarji, in to trdi tudi ocenjevalec g. Koblar sam v svoji knjigi „Zgodovina Sorske fare“. Tam piše na strani 11: „V tretjem in četrtem stoletju se je krščanstvo na Kranjskem, dasiravno večkrat krvavo zatirano, zelo utrdilo, in v Emoni se je ohranil dlje časa škofovski sedež, kar nam pričajo imena Emonskih škofov, kakor sv. Maksima in družih.“ Ne vem, čemu zanikuje g. Koblar to, kar je sam pisal kot čisto resnico. Emonska škofija je tedaj tudi njemu gotova stvar.

Ravno tako kot gotovo stvar pripovedujem — tako mi očita g. Koblar — da sta po Kranjskem sv. Mohor in Fortunat oznanovale sv. vero. Da je to gotova stvar, to je trdil tudi g. Koblar sam v navedeni knjigi. Tam piše: „Luč sv. vere, ki jo je prižgal evangelist sv. Marka v velikem mestu Ogleju, ni ostala skrita, temuč prisijala je zelo zgodaj po njegovem nasledniku sv. Herma-gori tudi v naše kraje“. To je vendar jasno. Čemu se tedaj g. Koblar izpodtika nad svojima lastnima trditvama?

Predbaciva mi g. ocenjevalec tudi, da mi je nedvomno, da so prvi mejni grofi stolovali v Goričah. Naj povem tedaj, kaj me je dovelo do te trditve. Znano je, da je bil stari grad v Goričah prvotna last koroških vojvod, in da se prišteva tudi najstarejšim in najmogočnejim v deželi. Kaj čuda tedaj, da sem sklepal, da so nastanili koroški vojvode, kojim je pripadala takrat tudi kranjska dežela, svoje mejne grofe v najmogočnejšem gradu, ki je bil morda takrat še celo edin grad v deželi. Priznavam sicer rad, da se da o tej točki razpravljati še na dolgo in široko, toda brez opore moja trditev nikakor ni.

Kar se tiče leta, kedaj je postalo Kranjsko vojvodstvo, pripomnim, da ima Valvazor letnico 1231, Erben: „Vojvodstvo Kranjsko“ pa 1245. — Različno se tudi poroča, kdaj je bila zidana sv. Petra cerkev v Ljubljani. Odločil sem se za leto 1700, ker sem po največ spisih to letnico našel. To pa kaže, da je bila sestava te knjige jako mučno delo, kakor je tudi kritik v „Slov. Listu“ priznal.

Zavriniti pa moram trditev g. ocenjevalca, da pravim na 8. strani, da so lutrovo vero zatrli na Kranjskem še le 1628, na strani 37. pa, da je bila že l. 1598. zatrta popolnem. Ko bi bil g. ocenjevalec pogledal to stvar vsaj nekoliko natančno, bi bil moral videti, da se letnica 1598 tiče le Ljubljane, da je bila tega leta v Ljubljani ta vera zatrta popolnoma, in letnica 1628 velja za celo deželo. To vse je dovolj jasno povedano v moji knjigi.

Na trditev g. Koblarja, ki se glasi: „Da je bog Triglav dal ime Triglavu, verjemi, kdor moreš“, lahko odgovorim prav kratko: Da bog Triglav ni dal imena Triglavu, pa tudi verjemi, kdor moreš.

Na Dunaju, 17. svečna 1900.

Jos. Ciperle.

Vestnik.

Učiteljski konvikt v Ljubljani. Gdč. Marjetica Žele, učiteljica v Begunjah p. Cerknici, 10 K, nabrane na svatbi gdč. Arko, nadučiteljeve hčerke; na svatbi g. nadučitelja Fr. Potokarja v Dragi je nabrala gdč. Anica Graiser 22 K.

† **Marija Belar**, vdova šolskega voditelja in nadučitelja v Ljubljani, je umrla dne 1. t. m. po dolgi, mučni bolezni. Blaga pokojnica je bila v vseh ljubljanskih krogih zelo priljubljena in spoštovana. To je posebno pokazal nje veličastni pogreb. Mir in pokoj nje blagi duši!

† **Ivan Poženel**. Dne 2. t. m. ob pol 6. uri zvečer je umrl po dolgi in mučni bolezni Ivan Poženel, nadučitelj na Rakeku. — Njegov pogreb, ki se je vršil v nedeljo ob pol 6. uri, je svedočil, kako zaupanje je užival pokojnik v svojem življenju. 11 krasnih vencev je dobil rajnik. 30 učiteljev in učiteljic in mnogo notranjskih odličnjakov je prihitelo v kljub slabemu vremenu izkazati prazgodaj umrlemu zadnjo čast. Obširnejši nekrolog objavimo prihodnjic.

Osobne vesti. Učiteljem na petrazrednici pri Sv. Jakobu v Slov. gor. je imenovan za prihodnji zimski tečaj g. Franc Kotnik, do sedaj učitelj-voditelj v Gabrovici na Primorskem. Na Prem pride gdč. Alojzija Debelak iz Gorice.

Slovenski šolski nadzornik za Spodnje Štajersko. Nemškonačionalni državni poslanci so poslali posebno deputacijo k naučnemu ministru, ki je protestovala proti imenovanju slovenskega šolskega nadzornika za Spodnji Štajer. Minister je izjavil, da ne bo imenovan noben nadzornik, toda Nemci s tem pojasnilom še niso zadovoljni,

nego zahtevajo jamstev, da se to sploh nikdar ne zgodi. Prvi se je s to budalostno zahtevo oglašil graški občinski svet. Značilno je, da se je zastopnik socijalnih demokratov odločno oglašil proti temu predlogu in je priznal opravičenost slovenske zahteve.

Učiteljstvo in nemški liberalci. Nemška napredna stranka se je dne 7. t. m. posvetovala o željah učiteljstva glede zvišanja plač ter je sklenila, posredovati privladi, da se to vprašanje reši ugodno za učiteljstvo. Kaj pa naši poslanci?!

Njega svetost papež Leon XIII. je dopolnil 2. t. m. devetdeseto leto svojega življenja. Z velikim spoštovanjem in ljubeznijo zre ves katoliški svet na čestitljivega starčka, ki z modro in mило roko vodi čolnič kat. cerkve skozi valovito gibanje časovnih tokov.

Češki načrt za šole manjšin. Češki deželni zbor je že velikega travna 1899 sklenil v vseh treh branjih načrt zakona glede zakonite preosnove javnega ljudskega šolstva v narodno mešanih šolskih okrajih. Dotični načrt služi v podlago pri sedanjih spravnih dogovorih in določa med drugim sledeče: V narodno-mešanih šolskih okrajih v katerih obstoje splošne ljudske šole le s češkim ali samo z nemškim učnim jezikom, kjer se pa vendarle kaže potreba pouka v drugem deželnem jeziku, je v dotični občini osnovati šole s tem učnim jezikom. Ta potreba je vselej dokazana, ako je v občini nad 40 šolodolžnih otrok, ki govorijo drugi deželni jezik in katerih starši ali zastopniki bivajo vsaj tri leta v dotični občini. To so glavne določbe v dotičnem načrtu, na čegar podlagi se vrši sedaj razgovor med češkimi in nemškimi zastopniki.

Volitve v okrajni šolski svet za občine v Tolminu so bile pretekli mesec. Izvoljeni so bili: za bolški sodnijski okraj gg. Anton Straussgittel in Al. Žagar, za kobariški Ivan Miklavčič in Jos. Gašperut, za tolimski Fran Golja in Fran Kovačič, za cerkljanski Al. Ravnikar in Ivan Laharnar.

Pokojnina privatnih uradnikov. Nedavno je bila večja deputacija privatnih uradnikov pod vodstvom grofa Potockija pri ministrskem predsedniku ter pri poljedelskem in trgovskem ministru. Povsod so bili odposlanci prijazno sprejeti ter se je obljubilo, da se kmalu stori vse potrebno, da dobe tudi privatni uradniki pravico do pokojnine ter da se uvede nedeljski počitek.

„Učiteljski pravnik“. Pedagogičsko društvo v Krškem na Kranjskem, katero je izdalo v 10 letih že nekoliko važnih spisov, izda to za učiteljstvo zlasti sedaj zelo potrebno knjigo. To ne bode samo zbirka šolskih, državnih in deželnih zakonov, ampak tudi zbirka naredb, določb in razsodb šolskih uradov in upravnega sodišča v šolskih zadevah in zraven navod, kako bi mogel vsak učitelj, ako se mu bo treba potegovati za ohrano svojih pravic, v tej knjigi najti potrebnega pouka. Taka knjiga bi bila tudi češkemu učiteljstvu velepotrebna, ker dosedaj izdane zbirke niso popolne in zahtevajo nujne dopolnitve. Ker pa več oči več vidi, bi bilo koristno, ako bi „Ustředni spolek dedictvi Komenskeho“ poskrbel izdajo, podobno „Učit. pravniku“ in si pri tej izdaji vzajemno pomagal s „Pedag. društvom“. *Česky učitel č. 23.*

Regulacija častniških plač. Dne 24. m. m. je bila izdana okrožnica, po kateri se izboljšajo častniške plače. Iz te okrožnice povzamemo nekaj podatkov o bodočih plačah častniških. Dobivali bodo: feldmaršal 24.000 K, feldcajgmajster (general konjice) 16.000 K, feldmaršallajtnant 14.016 K, generalni major 11.400 K, polkovnik 7200 K, podpolkovnik 6000 in 5400 K, major 4008 K, stotnik (ritmojster) prvega razreda 3000 K, drugega razreda 2400 K, poročnik 1680 K, vojaški župnik 4008 K, vojaški kaplan prvega razreda 3000 K, drugega razreda 2400 K. Okrožnica je veljavna s 1. prosincem 1900.

Giordano Bruno. Dne 17. svečna je preteklo 300 let, odkar je bil sežgan na grmadi v Rimu italijanski filozof, pesnik in astronom menih Giordano Bruno. Tisti dan pred 300 leti je bila zbrana na trgu Campo dei Fiori v Rimu nešteta množica ljudstva, inkvizitorji, visoki cerkveni do-

stojanstveniki, škofje, kardinali in tudi papež sam. Vsi ti so gledali, kako gori Giordano Bruno! Učenjak Giordano Bruno je živel v samostanu dominikancev, kjer se je bavil temeljito s študijami. On je zagovarjal nauke Kopernika, ki je bil dokazal, da se vrtil zemlja okolo solnca, da je vsemirje večno itd. Študiral je tudi filozofijo in končno začel dvomiti o nekaterih naukih katoliške cerkve. Vsled tega so ga začeli preganjati iz Rima. Bil je na to v Svici, na Francoskem, v Nemčiji, na Angleškem, med katerim časom je napisal mnogo filozofskih in leposlovnih del, tudi pesmi. Vrnivši se v Benetke, je poučeval plemiča Mocenigra, kateri ga je podkupljen izdal inkviziciji. Vrgli so ga v ječo, kjer je prebil 8 let brez vsake obsodbe. Potem pa so ga obsodili inkvizitorji na smrt na grmado. Preden je začel goreti, so mu izpulili celo jezik iz ust! Cerkevni inkviziciji, tej zgodovinski sramoti, je bilo zadoščeno! — Na tistem mestu, kjer je zgorel učenjak, stoji sedaj spomenik, kakor se dvigajo njemu v čast in proslavo spomeniki tudi drugod!

Te dni so se vršile na mnogih krajih v Evropi slavnosti na čast učenjaku Giordanu Brunu.

Učiteljske izpremembe na Štajerskem. Stalna učiteljica pri Sv. Jakobu v Slov. goricah je postala ondotna začasna učiteljica gđc. Elvira Vipavc, učiteljica ročnih del na Vidmu pa je postala gđc. Klotilda Tramšek. Stalnim učiteljem je imenovan g. Fran Cmerešek v Ločah. Začasni šolski voditelj v Stranicaх je postal g. Beno Serajnik, učitelj v Čadramu. Gospica Leopoldina Kališ iz Ljubljane je postala stalna učiteljica v Gornjem gradu, a gospica Olga Bradaška pomožna učiteljica pri Sv. Vidu pri Ponikvi.

Ministrske pokojnine. O ministrskih pokojninah prinaša zadnja št. časopisa „Die Fackel“ nekaj podrobnosti, ki osvetljujejo, kako po ceni so naši ministri in koliko stane državo pogosta menjava ministrstva.

Pokojnin je četrto vrst, in sicer:

1.) Prevzame eden minister drugo državno službo, potem ostane v istem činovnem razredu in ima isto plačo kot prej — kot minister namreč — torej 20.000 K in funkcijske doklade.

2.) Odpuste ministra, da se ga „v bodočnosti še porabi“, potem dobi celo plačo 20.000 K brez funkcijskih doklad.

3.) Ako se pa ministra popolnoma odslovi, potem dobi kot vpokojeni sekcijski načelnik z „dovršenim službenim časom“ — ker je bil ministrom imenovan in kot tak vpokojen, ni mogel „doslužiti“ — 14.000 K pokojnine, torej plačo sekcijškega načelnika.

4.) Ako je pa minister bil izbran iz poslanske zbornice in kot tak upokojen, dobi malenkost 8000 K pokojnine. Toda taki slučajji so prav redki, zakaj večinoma so odstavljani z opazko „z morebitno uporabo“ in tu velja točka 2.), torej 20.000 K pokojnine. Na tak način sta bila vpokojena ministra Bilinski in Kaizl. Ako bi država vsakega učitelja samo za 24 ur napravila ministrom, potem bi pač vedno ne tarnali, da smo „dobro“ plačani.

—a.

Zakaj bi si pa slovenski učitelji kaj takega ne želeli? Dne 25. prosinca t. l. je imel okraj. šol. svet dunajski sejo, pri kateri je bilo tudi na dnevnem redu več disciplinarnih obravnav proti „liberalnim učiteljem“. Načelnik okraj. šol. sveta je že prej sporočil, da imajo pristop k tej seji le oni udje, ki so obenem tudi udje disciplinarnega odseka. K seji so prišli tudi vsi zastopniki učiteljstva, toda v sejo sobo sta smela le učitelja-zastopnika ravnatelj Kurz in učitelj Seitz, a zastopnikom Sonntagu, Müllerju, Seipelju in Drögslerju je ugod zastopil v družbi štirih slug magistratni svetnik Viktorin z opazko, da vsled „višjega povelja“ ne spusti nobenega v sobo in če treba, bode rabil silo. Zastopniki so zahtevali, da se napravi zapisnik o tej zadevi, a njih zahteva je bila odklonjena.

Imenovani štirje zastopniki so brzojavili na to naučnemu ministru sledeče: „Podpisani udje dunajskega okraj. šol. sveta poročajo, da se jim ni dovolil pristop k današnji seji tretjega oddelka okraj. šol. sveta, temveč

nezakonito in s silo zabranil. Sigmund Sonntag, Drag. Müller, Alfred Seipel, Ivan Drögsler*.

Dober odgovor. V gostilni sta sedela župnik in učitelj. Med pogovorom vzame prečastiti iz svojega etuia smodko, in uljudni učitelj mu ponudi vžgalico, ki pa je pri prevzemi slučajno ugasnila. Pomembno reče duhovni gospod: „Da, da, luč šole je ugasnila.“ „Tako, ko je prišla v cerkvene roke“, pritrdi spoštljivo pohlevni učitelj.

Gorica. Izvrševalni odbor napredne stranke se zavzame za ugodno rešitev učiteljskih petletnin.

Jubilejska samopomoč.

V smislu § 4. društvenih pravil niso po smrti r. gospe Krajnikove vplačali predpisane vsote (2 K) ti-le p. i. društveniki: B. E. št. 62 in B. A. št. 63 v Č. — G. E. št. 93 v L. — G. A. št. 180 v D. — K. F. št. 150 v Š. L. (tudi za mesec svečan 1899. l. še na dolgu). — L. M. št. 7 v Št. A. — L. O. št. 165 v P. — S. A. št. 109 pri Sv. T.

Za rezervno podporno zalogo meseca svečna t. l. v smislu § 5. društvenih pravil (2 K) jih še 40 ni izpolnilo svoje dolžnosti.

Kdor do pičice in o pravem času ne zadosti društvenim pravilom, izgubi on in njegov izapuščenec vse pravice do društva; zato prosim, da vsak društvenik točno izpolnjuje svoje dolžnosti napram „Jubilejski samopomoči“.

Dne 24. svečna je umrl gospod Alojzij Jerše, nadučitelj v Trebnjem. Pokojnik je bil ud našega društva. V smislu § 4. društvenih pravil prosim p. i. društvenike, da pošlje za ta slučaj smrti vsakdo po 2 K.

V Ljubljani, dne 1. sušca 1900.

Jakob Dimnik,
t. č. predsednik in blagajnik.

Duševna kultura na Kavkazu.

Po raznih virih in lastnem opazovanju sestavi Ljudevit Stiasny.

(Dalje.)

Nečem pa dalje mučiti bralcev s statističnimi podatki, katerih imam na izobilje, ampak pričnem rajši s popotnimi vtiski glede duševne kulture na Kavkazu.

Po 11dnevni vožnji po morju iz Trsta v Carigrad in od tu po Črnem morju smo prijadrali v Batum, kate-rega so pridobili Rusi šele v zadnjem berlinskem miru. Batum je bil takrat še strašno gnezdo s 1000 prebivalci, ki so prebivali v na pol razpadlih kočah. Mesto je imelo takrat zelo nezdravo močvirnato okolico.

Dandanes pa ima Batum nad 35.000 prebivalcev ter nove, ravne, zelo pravilne in snažne ulice ter krasna poslopja. Da so pridobili Rusi prostor za novo mesto, so prebivalce preselili ter staro mesto zažgali ter sezidali potem novo mesto po vzornem načrtu. Tudi so osušili močvirje in dandanes je tu tako ugodno podnebje kakor n. pr. v Nici ali v Jalti.

Batum v zadnjih letih silno napreduje, osobito odkar so dovršili železnico iz Batuma v Baku. Bogastvo in kupčija raste od leta do leta, a za izobrazbo se primeroma premalo stori. Tako ni tu gledališča, pač pa je cirkus. Seveda je pa tudi novo mesto še mlado in prebivalstvo zelo mešano. Višje šole so tu: Marijinska ženska gimnazija, armensko, gruzinsko, grško, obrtno učilišče ter

nekoliko meščanskih šol. Pogreša pa se tu višja trgovska šola ali vsaj realka, ko je vendar tu čez 500 prodajalnic. Trgovci so namreč razne narodnosti, zato imajo rajši vsak svojo zasebno šolo.

Iz Batuma sem se peljal z železnico v Tiflis, katera vožnja se mora prištevati najlepšim vsega sveta, osobito je krasna vožnja ob morju. Nič manj pa mi niso ugajale čajne plantaže ter poljedelski nasadi ruske vlade, katere sem ogledoval iz voza. 12 verst od Batuma je namreč precej široka dolina Čakva, v kateri so napravili v zadnjih letih čajne plantaže. Čajna grmovja so uvedli iz Kine ali iz Cejlona, a kako velike so čajne plantaže, je razvidno iz tega, da samo v eni dela 500 delavcev pod nadzorstvom Kinezov, katere so semkaj pozvali. Tudi ruska vlada je nakupila tu posestvo nad 2000 desjatin, da ima tu poljedelsko šolo ter da goji pod nadzorstvom posebnega urada čajno grmovje, apelsine, limone, mandarine, lakove, bombažne, kaferne, boskove in druge tro-pične kupčijske rastline. Čajna kultura ni samo tu vdomačena, ampak tudi v Mahadžaru, Salibanzu, Koprišumu itd., in kavkaški čaj je v Rusiji zelo v čišlih.

(Dalje.)

Uradni razpisi učiteljskih služeb.

Št. 188

Kranjsko.

o. šol. sv. V črnomeljskem šolskem okraju so razpisane naslednje službe s postavno plačo in prostim stanovanjem v stalno ali začasno nameščenje:

1. Nadučiteljska služba na trirazrednici v Dragatušu.
2. Služba učitelja-voditelja na enorazrednici v Črešnjevcu.
3. Drugo učno mesto na dvorazrednici v Starem trgu, tudi s prostim stanovanjem.

Prošnje je oddajati do 25. sušca t. l. pri c. kr. okr. šol. svetu v Črnomlju.

C. kr. okrajni šolski svet v Črnomlju, dne 1. sušca 1900.

Orešek s. r.

Št. 273

o. šol. sv. Na štirirazrednici v Trebnjem je razpisano mesto nadučitelja eventualno učitelja s postavnimi dohodki v stalno ali začasno nameščenje.

Prošnje je vlagiti do 20. sušca t. l. pri c. kr. okrajnem šolskem svetu v Rudolfovem.

C. kr. okrajni šolski svet v Rudolfovem, dne 26. svečna 1900.

Vesteneck, s. r.

Št. 336

o. šol. šol. Na dvorazredni ljudski šoli na Trebelnem pri Mokronogu se razpisuje drugo učno mesto s postavnimi dohodki v stalno ali začasno nameščenje.

Pravilno opremljene prošnje za to službo naj se vlagajo do 31. sušca 1900 l. tu-sem.

C. kr. okrajni šolski svet v Krškem, dne 28. svečna 1900.

Schönberger, s. r.

Št. 223

o. šol. sv. Na dvorazrednici na Rakeku se razpisuje nadučiteljsko mesto. Prošnje naj se do 4. mal. travna 1900 tu-sem vlagajo.

C. kr. okrajni šolski svet v Logatecu, dne 3. sušca 1900.

Listnica uredništva:

G. Fr. W. a H. Prosimo, le oglašite se! G. V. S. v M. Ni bilo mogoče; pa prihodnjič.

„Učiteljski Tovarš“ izhaja 1., 10. in 20. dne vsakega meseca ter stoji vse leto 8 K, pol leta 4 K, četrt leta 2 K. Spisi naj se blagovolijo pošiljati samo pod naslovom: Uredništvo „Učiteljskega Tovarša“ v Ljubljani. Naročnino pa prejema g. Francišek Črnagoj, nadučitelj v Ljubljani (Barje). — Vse pošiljatve naj se pošiljajo franko. — Oznanila in poslanice se računajo za stran 30 K, pol strani 16 K, $\frac{1}{4}$ strani 10 K, $\frac{1}{8}$ strani 8 K, $\frac{1}{16}$ strani 4 K; manjši inserati po 20 h petit-vrsta. Večkratno objavljenje po dogovoru. Priloge poleg poštne še 6 K.

Izdajatelj in odgovorni urednik Jožef Pance. — Last in založba „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“.

Tiska Miličeva tiskarnica v Ljubljani.